

DE AANHOUDER WINT

Kluchtig spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE AANHOUDER WINT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

FRANK MONSTER - ca 50 jaar

STEIN - z'n vrouw, ca 50 jaar

PETRA - hun nichtje, ca 17 jaar

SYLVIA - Petra's vriendin, ca 18 jaar

NANCY VAN BRUMMEN - dochter van Dr. van Brummen, ca 19 jaar

JAN VAN BRUMMEN - zoon van Dr. van Brummen, ca 20 jaar

PIET VAN BRUMMEN - zoon van Dr. van Brummen, ca 21 jaar

TANTE FLORA MONSTER - de vrouw van Frank's broer, ca 45 jaar

DE PLAATS:

De stijfburgelijke zitkamer in het zes kamerappartement van de familie Monster. Links een bankstel en rechts een zitje met vier fauteuiltjes. Midden achter een deur naar de hal, keuken en overige vertrekken. Links de deur naar de slaapkamer van Petra en rechts de deur naar de slaapkamer van Sylvia. Er staat een wandmeubel met een telefoon erop en een t.v.-kast met t.v. Linksvoor een plantenbak met "inhoud". Verdere aankleding naar eigen inzicht.

DE TIJD:

Eerste bedrijf: Vrijdagmiddag half september, ± vijf uur.

Tweede bedrijf: De Zaterdagmorgen daarop, ± half elf. Derde

bedrijf: De middag daaropvolgend, ± drie uur.

PERSOONSBESCHRIJVING:

FRANK: Onbeduidend mannetje. Heeft weinig of niets te vertellen. Vlucht steeds in zijn kruiswoordpuzzels. Heeft een steenpuist op zijn zitvlak, die hem erg "dwars" zit.

STEIN: Vrouw, die het wel goed meent, maar overbezorgd is. Vroeg oud geworden of misschien wel oud geboren.

PETRA: Enfant terrible, die er van alles uitflapt zonder na te denken.

SYLVIA: Wat bezadigder. Probeert Petra vaak af te remmen.

NANCY: Heel geinige meid. Zit ook in het komplot.

JAN: Is verliefd op Petra. Speelt daartoe verschillende rolletjes.

PIET: Van hetzelfde laken een pak, met dit verschil dat hij op Sylvia valt.

TANTE FLORA: Hartelijke vrolijke vrouw, die het balletje aan het rollen heeft gebracht.

EERSTE BEDRIJF

Frank zit met zijn puzzelboek wat ongemakkelijk op de punt van een van de fauteuiltjes rechts. Stein heeft zojuist de plantenbak "gerestaureerd". Er liggen bij die bak wat vuilniszakken op de grond, er staan wat lege kweekpotten en 'n plantengieter.

STEIN (*werkhandschoenen aan en een plantenschopje in de hand, bekijkt het resultaat van haar werk*): Zo móét het lukken. Nieuwe planten, nieuwe aarde, wat mest en voldoende water. Ik zou niet weten wat er nu nog aan mankeert.

FRANK (*puzzelend*): Groene vingers.

STEIN: Hè...?

FRANK (*door puzzelend*): Jij hebt geen groene vingers.

Er komt geen fluit terecht van dat gehannes met die plantenbak. (*noteert*) Ezel.

STEIN (*verontwaardigd*): Wáááát...? Noem jij mij een ezel?

FRANK (*kijkt op*): Hè...? (*lacht*) Welnee. (*tikt met de pen op het boek*) Veertien horizontaal: Eenhoevig dier: is 'n ezel.

STEIN (*meewarig*): Over hannesen gesproken. Ik wou dat jij eens wat zinnigs deed in plaats van dat armzalige gepuzzel! (*raapt de troep bij elkaar*)

FRANK: Doe ik er iemand kwaad mee?

STEIN: Nee, maar ook geen goed. Behulpzaamheid is een woord waar jij geen weet van hebt, en interesse is niet jouw sterkste kant. Kan het jou wat schelen dat die planten staan te verpieteren? Je ziet het niet eens, omdat je doorlopend met je neus in dat snertpuzzelboekje zit. (*nijdig af met de rommel*)

FRANK (*boos*): Ach, verhip!! (*puzzelt*) Bende: vijf letters... laatste letter 'n "s"... (*noteert*) Chaos. (*bedenkt*) Stein heeft de bokkepruik weer op. Zeker weer slecht geslapen. Trouwens, ik heb zelf ook de hele nacht liggen woelen. (*puzzelt*) Plant: eerste letter 'n "c"... (*bedenkt*) Zou ik toch die deskundige eens bellen, die Floor me eergisteren aangeraden heeft? (*staat moeizaam, met 'n pijnlijk gezicht op*) Ach, waarom niet? Baat het niet, dan schaadt het niet. Hoe was het nummer ook weer? Eh..., 't was erg gemakkelijk. (*denkt*) O ja, Floortje zei nog: denk maar aan drie dozijn, dus twaalf, twaalf, twaalf. (*draait het nummer, grinnikt*) Stein zal best opkijken als ik een goeie tip heb om... 0.. eh... goedemiddag, u spreekt met Monster meneer.... eh..? (*luistert*) Hoe zei u? (*luistert*) Kat...? Juist. Luister meneer Kat. Ik heb uw nummer gekregen van mijn schoonzuster, die mij adviseerde u eens te bellen over onze

slaapproblemen. *(luistert)* Ja, inderdaad, mijn vrouw en ik slapen de laatste tijd erg slecht... en de meisjes ook... Zegt u? *(luistert)* Ja, we hebben twee meisjes in huis omdat hun ouders voor hun werk in Mexico zijn gaan wonen. Die kinderen maken hier hun laatste schooljaar af en dan gaan ze ook naar.. Familie? Nee, niet allebei. Petra wel, dat is de dochter van mijn vrouw's jongste broer en Sylvia is Petra's vriendin. Maar dat heeft er niets mee te maken, ik wilde... Blijft u? *(luistert)* Adres? Slotlaan 200. *(luistert)* Nee, dat is niet nodig.... Wat? *(dringt aan)* Nee meneer Kat, doe dat nou niet. Er is me verteld, dat u telefonisch advies kon geven. *(luistert)* O? Jaja, u wilt zich persoonlijk op de hoogte stellen. Nou ja, als 't móét? Wanneer kunnen we u dan verwachten? *(luistert)* Zo zo, dat is snel. Eh.. ja, tot straks dan. Dag meneer Kat. *(legt de hoorn neer)* Gut, daar heb ik niet op gerekend. Als het maar niet te veel gaat kosten, want dan krijg ik de wind van voren van Stein. *(wil gaan zitten, springt met een schreeuw weer op)* Au!! *(grijpt naar z'n zitvlak en scheldt)* Die beroerde steenpuist!! *(achter af)*

SYLVIA *(rechts op met Petra)*: Jouw humeur gaat er de laatste tijd ook niet op vooruit, zeg. *(spottend)* Moet je dat gezicht zien.

PETRA *(lusteloos)*: Laat me nou maar.

SYLVIA: Ik niet. Er is wat met jou aan de hand en ik wil weten wat. We hebben toch geen geheimen voor elkaar?... Weer slecht geslapen?

PETRA *(barst uit)*: Ik hou het hier nooit 'n heel jaar vol, Sylvia!

SYLVIA *(geschrokken)*: Hè...? Waarom niet?

PETRA *(dwars)*: Ga me nou niet vertellen dat jij het hier wél naar je zin hebt.

SYLVIA *(onzeker)*: Eh..., nou ja, om nou te zeggen dat ik alle dagen loop te zingen, dát niet. Jouw tante Stein is bepaald niet het zonnetje in huis, maar....

PETRA *(meewarig)*: Zónnetje? Ze is een verschrikkelijke bemoeial! Je krijgt geen centimeter bewegingsvrijheid van haar.

SYLVIA: Ach, ze doet haar best.

PETRA: We zijn nog maar vier weken in huis en ik ben nou al helemaal verzuurd!

SYLVIA *(lacht)*: Pas maar op dat je geen ouwe vrijster wordt.

PETRA *(ernstig)*: Daar moet je niet om lachen, Syl. 't Is hier net een gevangenis. Elke avond zitten we thuis. We mogen zelfs niet beslissen welke t.v.-programma's we willen zien.

SYLVIA: Overdrijf je nou niet 'n tikkie? We zijn eergisteren nog uit geweest.

PETRA *(sarcastisch)*: Ja, naar die saaie verjaardag van... eh.., hoe

heet-ie ook weer? Die onbenullige zoon van oom Theodoor.

SYLVIA: Janus Monster.

PETRA: Gut, dat jij die sukkel z'n naam nog weet. Dat was nou écht een "watje"!...Wat zeg ik? (*lacht*) 'n Pák watten!!

SYLVIA (*schiet in de lach*): Als-t-ie wist hoe je over hem denkt.

PETRA: 't Zal me een zorg wezen. (*mijmert*) Ik had me er héél wat van voorgesteld. Gezellig met 'n stel leuke jongelui onder elkaar. (*laatdunkend*) Maar niks hoor, we mochten er alleen maar naar toe onder begeleiding van onze bewaakster.

SYLVIA (*sust*): Ze voelt zich verantwoordelijk voor ons, Petra, en daarom....

PETRA (*valt in, nukkig*): Het mankeert er nog maar aan dat ze tralies voor onze ramen laat zetten.

SYLVIA (*lacht*): Nou, zo'n vaart zal het niet lopen.

PETRA (*mijmert*): Pa en Ma lieten me veel vrijer.

SYLVIA (*wat triest*): Ja.., de mijne ook, dat wel. Maar daar hebben we niks aan. Onze oudjes zitten in Mexico en...

PETRA: Precies! (*opstandig*) En wij laten ons leven verknallen door een nare overbezorgde tante Stein! Daar baal ik van als een stier, weet je dat?

SYLVIA (*sust*): Ach, nog een maand of acht, en dan zit ons laatste jaar erop. (*blij*) en dán is het: wegwezen!!

PETRA: Zo lang kan ik niet wachten. Besef je wel dat je dan nog bijna tweehonderdvijftig avonden in de cel zit? En er niet tilt mag? Ik moet er niet aan denken. (*triest*) Eergisteren werd me gevraagd of ik Zaterdagavond mee ging naar de Blue Lagoon.

SYLVIA: Wat is de Blue Lagoon? 'n Zwembad of zo?

PETRA (*haalt nukkig de schouders op*): Weet ik dat? En ik durfde het niet te vragen ook. 't Zal wel een discozijn. Jan danst namelijk nogal graag.

SYLVIA: Jan? Welke Jan?

PETRA (*hatelijk*): Hoeveel Jannen hebben we hier, buiten school om, al ontmoet?...Ik bedoel die leuke knul op de verjaardag van Janus.

SYLVIA: O.., Jan van Brummen? Wat heb je gezegd?

PETRA: Dat ik niet weg mocht van de cipier van de gevangenis.

SYLVIA (*lacht*): Goed dat tante het niet hoorde.

PETRA: Daar ben ik niet zo zeker van. Ze zat doorlopend naar me te loeren.

SYLVIA: Dat bestaat niet.

PETRA: Waarom niet?

SYLVIA: Omdat ze mij in de gaten hield.

PETRA: Jou?

SYLVIA: Ja. Ik kon aan haar gezicht zien dat ze dacht dat Piet me zat te verleiden. (*grinnikt*) Eerlijk gezegd leek het daar wel een beetje op.

PETRA: Piet? Bedoel jij de broer van Jan?

SYLVIA: Ja natuurlijk bedoel ik die. (*wat hatelijk en op dezelfde toon als Petra zoëven*) Hoeveel Pieten hebben we hier, buiten school om, al ontmoet?

PETRA (*triest*): Je hebt gelijk. Welgeteld één Piet en één Jan in vier weken! Tel uit je winst! (*opgetogen*) Maar het waren wel 'n paar stukken, vond je niet?

SYLVIA (*gretig*): Nou!! Vooral Piet! Die zat me toch 'n paar onwijze verhalen te vertellen.

PETRA: Vlak mijn Jan ook niet uit.

SYLVIA: Jóúw Jan? (*lacht*) Je doet net of-t-ie je persoonlijk eigendom is.

PETRA: Ja, ik lijk wel gek.

SYLVIA: Wie weet hoe die jongens ons uitgelachen hebben.

PETRA: Nee, dat geloof ik niet. Waarom zouden ze?

SYLVIA: Omdat ze ons natuurlijk 'n paar stijve tutten vinden.

PETRA: Denk je? (*zucht*) Nou ja, wat doet het er toe. We zullen ze waarschijnlijk nooit meer zien.

SYLVIA: Ik heb nog één hoop. Jouw tante Flora zei dat ze wel wat voor ons zou regelen. Zij is 'n aardig mens, vind je niet?

PETRA: Tante Floor is 'n schat! Ik wou dat tante Stein zo'n opgewekt karakter had.

SYLVIA: Tja, dat heeft ze nou eenmaal niet. En daar zullen we mee moeten leren leven.

PETRA (*barst uit*): Ik denk er niet over! Als het op deze manier moet, dan hoeft het voor mij niet. Dan ga ik in de herfstvacantie naar Mexico en dan kom ik niet meer terug!!

SYLVIA (*verbaasd*): Naar Mexico? Hoe wou je dat doen?

PETRA: Als verstekeling.

SYLVIA (*wijst op haar voorhoofd*): Getikt.

PETRA: Ik pas ervoor om nog 'n jaar lang op te zitten en pootjes te geven.

SYLVIA (*sust*): Ach joh, probeer het tenminste vol te houden tot Januari. Dan kan je weer zien. Misschien draait tante Stein wel bij.

PETRA: Die? Laat me niet lachen. Die heeft nog minder gevoel dan... eh... nou, dan die tafelpoot. (*nijdig en hard*) Ze is een seksloze ouwe tang!!

SYLVIA (*schrikt*): Niet zo hard. Stel je voor dat ze 't hoort.

PETRA (*opstandig*): Wat kan mij dat schelen? Misschien hoort ze me

wel. (*wijst naar de schemerlamp*) Het zou me niks verwonderen als er af luisterapparatuur in die schemerlamp zat! (*buigt zich naar de lamp*) Hoor je me wel? Ouwe opgedroogde vogelverschrikker!!??

SYLVIA (*pakt haar bij de arm*): Petra, beheers je. Denk liever aan Oom Frank. Die zit al bijna dertig jaar met haar opgescheept.

PETRA: Oom Frank is een slappeling.

SYLVIA: Welnee, hij is gewoon een zielepoot.

STEIN (*tegelijk achter op*): Wie is er een zielepoot?

PETRA (*hatelijk*): Wat zou u denken van een zekere Petra? Trouwens, vlak Sylvia ook niet uit.

STEIN: Jullie zijn 'n paar ontevreden schepsels. Je hebt totaal geen reden om zielig te zijn. Oké, jullie ouders zitten toevallig in 'n vreemd land, maar je zal moeten toegeven dat ik m'n best doe jullie zo goed mogelijk op te vangen. En om dat nóg eens te bewijzen heb ik een verrassing.

PETRA (*kwasi blij, met hatelijke ondertoon*): Ha, vanavond mogen we naar 'n discotheek.

STEIN (*verbaasd*): Hoe kom je daar nou bij?

PETRA: Omdat u een verrassing voor ons had. Ik zag me al, kraaiend van plezier, vannacht om 'n uur of drie thuiskomen.

STEIN (*geschokt*): O néé!! Daar komt niets van in.

PETRA (*dwars*): Ik zou niet weten waarom niet.

STEIN: Omdat ik niet wil dat jullie in de goot terecht- komen.

PETRA: Ik zou het er heel wat beter naar m'n zin hebben dan hier.

STEIN: In die discotheek?

PETRA: Nee! In die goot!

STEIN: Kind, je weet niet wat je zegt. Weet je dan niet hoeveel gespuis er 's nachts rondloopt?

PETRA: Hoe weet u dat? Hebt u er ervaring mee?

STEIN: Hou je mond!!! Ik wil niet dat je zo tegen me praat. Ik ben verantwoordelijk voor jullie en daarom zal ik zorgen dat je niets overkomt.

PETRA: Waarom gaat u dan niet mee naar de colleges? Stel je voor dat zo'n blaag van een student plotseling zin krijgt in 'n robbertje vrijen?

STEIN: Dan meld je dat onmiddellijk bij de leraar.

PETRA: Wist u dat er leraren zijn die hun handen niet thuis kunnen houden?

SYLVIA: Stop nou maar Peet. Je bereikt er toch niks mee. Wat hebt u voor 'n verrassing, tante Stein?

STEIN: Zaterdag mogen jullie 'n avondje alleen uit!

PETRA (*stomverbaasd*): 't Is niet waar Waar naar toe?

STEIN: Jullie hebben eergisteren zo'n goede indruk gemaakt op neef Janus, dat-ie jullie heeft uitgenodigd om 'n avondje te komen mens-erger-je-nieten.

PETRA (*kwasi opgetogen*): Hè ja...! Daar heb ik nou m'n hele leven al naar verlangd. 'n Avondje mens-erger-je-nieten bij neef Janus. (*trekt een vies gezicht tegen Sylvia*) Yig!!

STEIN: Mooi, dan zal ik hem opbellen dat je de uitnodiging aanneemt.

PETRA: Doe dat nou niet tante Stein. Bel liever iemand die aan m'n humeur kan sleutelen.

STEIN: Petra, waarom doe je toch zo dwars?

SYLVIA: Ik denk dat ze haar oudjes *mist*. (*met de arm om Petra*) We moesten maar 'n boswandeling gaan maken.

STEIN: Is dat wel zo verstandig?

PETRA (*zucht*): Nou dát weer!

STEIN: Er kunnen in zo'n bos allerlei vervelende dingen gebeuren.

PETRA: Oja? (*kwasi lief*) U hebt er oom Frank zeker ontmoet?

STEIN: Die nare opmerking heb ik niet gehoord. Neem van mij aan dat het in het bos niet veilig is. Er lopen daar te veel ongure individuen rond. Daarom verbied ik je er heen te gaan.

SYLVIA: We willen gewoon een frisse neus halen.

STEIN: Dan ga je maar op het balkon zitten.

PETRA (*hatelijk*): Hè ja, de gevangenen warden gelucht.

STEIN: Petra, jij bent onhebbelijk. Ik zal je vader inlichten over je onbehoorlijk gedrag.

SYLVIA: Kom Peet, laten we tante's zin maar doen. Op het balkon is het ook lekker.

PETRA (*onwillig*): Oké, ga jij maar vast. Dan trek ik m'n bikini aan.

STEIN (*geschokt*): Nee!! Dat wil ik niet!.

PETRA: U hoeft geen bikini aan. (*meewarig*) 't Zou trouwens geen gezicht zijn.

STEIN: Je zit daar voor iedereen te kijk.

PETRA (*lacht*): Daarom juist. Ze mogen gerust zien wat ik te bieden heb. (*showt*)

STEIN (*draait zich af*): Oh Walgelijk!!

PETRA: Walgelijk? Ik weet zeker dat er heel wat mannen zijn, die daar anders over denken. Niet Syl?

SYLVIA: Plaag tante niet zo. Ze kan er niet tegen. Kom. (*achter af met Petra*)

STEIN (*schudt het hoofd*): Ik begrijp die jeugd van tegenwoordig niet. Wat mankeren ze toch? (*bedenkt*) Eh..., wat was ik van plan? Oja, ik zou die slaapexpert bellen. Flora zei, dat het een ka was. (*draait nummer*) Een twee, een twee, een twee.... Hallo, u spreekt met

mevrouw Monster. Ik zoek iemand die m'n slaapproblemen op kan lossen. *(luistert)* Wie moet ik hebben zegt u? *(luistert)* Meneer Muis...? *(luistert)* Ja, ik wacht. *(met de hand op de hoorn)* Wat 'n naam, Muis... Als ik wist dat er een muis op m'n slaapkamer was zou ik helemaal geen oog meer dicht doen. *(in de hoorn)* Ja, meneer Muis, u spreekt met mevrouw Monster uit de Slotlaan. Ik heb een probleem en ik ben benieuwd of u me kunt helpen... Huisnummer? Eh..., tweehonderd, maar.... *(luistert)* Wát zegt u? Staat u over 'n paar minuten voor de deur?... Nee nee, dat is de bedoeling niet, ik wilde alleen maar... *(luistert)* Hallo...? Hallo...? *(legt de hoorn neer)* Dat is helemaal mooi... Opgehangen.

FRANK *(juist achter op)*: Wie?

STEIN: Wat... wie?

FRANK: Wie heeft er zich opgehangen? *(zit op fauteuil)*

STEIN: Nee, niemand. Die man hing de telefoon op.

FRANK: Stein, praat niet zo onsamenhangend. Welke man?

STEIN: Meneer Muis.

FRANK: Ik ken geen Muis. Wat moest-ie?

STEIN: Hij moest niks. Ik moest. Ik kreeg zijn telefoonnummer van Flora. Ze gaf me de raad hem te bellen over m'n slaapproblemen.

FRANK: Ja ja... Mag ik je dan even uit de droom helpen, Stein? Die man heet geen Muis. Die man heet Kat.

STEIN: Hou op met je flauwe grappen. Wat weet jij daar nou van? Hij heet Muis! Basta!!

FRANK *(nijdig)*: Verdorie, denk jij soms dat ik dement word? Hij heet KAT!!

STEIN *(hard)*: MUIS!!

FRANK *(haalt bakzeil)*: Goed. Jij je zin... Muis... Dus die Muis hing de telefoon op? *(hatelijk)* Misschien ben je nog niet zo goed op de hoogte, maar dat gebeurt meestal als een gesprek afgelopen is.

STEIN: Dat was het nou juist. Het gesprek was niet afgelopen.

FRANK: Voor jou misschien niet. Voor jou kan een gesprek niet lang genoeg duren. Maar hij was het blijkbaar zat. *(de bel gaat)*

STEIN: Ga kijken wie er is.

FRANK *(staat op, grapt)*: De kat of de muis. *(achter af)*

STEIN *(moppert)*: Ze lopen me allemaal tegen te werken vandaag. Die Frank met z'n "kat". Hoe krijgt-ie het in z'n hoofd? En Petra is ook zo dwars als een dronken zeeman. Zou dat in het wéér zitten? Die meiden beseffen niet dat er op iedere hoek van de straat gevaar dreigt.

FRANK *(achter op met Nancy)*: Dit is juffrouw Toppel. Ze is gestuurd door het uitzendbureau.

STEIN (*tevreden*): Ah, prachtig! Dan heeft Flora toch woord gehouden.

FRANK: Wat bedoel je?

STEIN: Ik vertelde haar dat ik best wat hulp kon gebruiken met die meisjes in huis en toen beloofde ze dat ze de vriendin van Janus in zou schakelen. Die werkt namelijk bij een uitzendbureau.

FRANK: O, dus als ik het goed begrijp is zij onze nieuwe werkster?

NANCY (*steekt haar hand op*): Ho effe! Wérkster? Dan bin ik hier verkeerd. Ze hebbe me verteld dat u 'n interieurverzorgster zocht.

STEIN: Ja ja, dat klopt. Je bent echt aan het goede adres juffrouw Toppel.

NANCY: Keetje...

FRANK (*verrast*): Keetje ? Keetje Toppel? Ik heb die naam meer gehoord.

NANCY (*trots*): Dat zal best meneer. Ik bin nogal een bekend persoon, al zeg ik het zelf.

STEIN (*bedenkkelijk*): O, maar eh..., dan denk ik toch dat... eh...

NANCY (*vriendelijk*): Zeg het maar, mevrouw?

STEIN (*ongemakkelijk*): Eh ja... eh... mag ik je eerst een vraag stellen?

NANCY (*vrolijk*): Natuurlijk. Vrage staat vrij.

STEIN: Is het zo dat je... eh... nou ja, ik bedoel... Frank, vraag jij eens aan de juffrouw wat ik wilde vragen? FRANK: Hé....? Hoe weet ik nou wat jij wilt vragen? (*Stein neemt hem mee naar het voorplan en fluistert hem iets in z'n oor. Frank verrast*) Oja..? Denk je dat zij...? (*Stein knikt*) Gossie, da's leuk... Ik zal er effe naar informeren. (*vriendelijk*) Zeg Keetje, zit jij in het léven?

NANCY (*lacht*): Nee, natuurlijk niet. Als dat waar was zou ik Keetje "zit" heten. Zoals mijn naam al zegt: Ik toppel.

STEIN (*geschokt*): Dat wil dus zeggen dat je je brood verdient met... eh... tippelen?

NANCY (*leuk*): Jazeker. Da's toch niet zo erg? Je mot je brood érgens mee verdienen, waar of niet?

FRANK: Ja, dat is waar, Stein. (*tot Nancy*) En..? Is het een leuke baan?

STEIN (*hard*): Frank!!!

FRANK (*schrikt hevig*): Mens, ik schrik me te pletter! Waarom gil je zo?

STEIN: Zoiets vraag je niet!

FRANK: O nee? Nou goed, dan zal ik het anders vragen. Is er nogal wat werk in uw branche? Of heeft u veel last van concurrentie?

NANCY (*luchtig*): Nee hoor, dat niet. Tippele ken je overal.

STEIN (*draait zich geschokt af*): Oooh!! (*beslist*) Frank, ik geloof niet dat we haar aan kunnen nemen.

FRANK: O nee? Wat jammer nou. Ze lijkt me best aardig. Eh, waarom eigenlijk niet, Stein?

STEIN: Ze zou een slechte invloed kunnen hebben op de.. eh... je weet wel.

FRANK (*schudt dom het hoofd*): Nee, dat weet ik niet; op mij soms?

STEIN (*boos*): Nee! Op de meisjes die aan onze hoede toevertrouwd zijn.

NANCY: O gaaf zeg! Zijn d'r hier meissies in huis?

STEIN (*uit de hoogte*): Ja. Maar die hebben er geen behoefte aan om te leren wat er in het rosse leven te koop

NANCY (*gul*): Of ze gelijk hebben. Daar mot ik ook niks van hebbe.

STEIN: En je zei net dat je je brood verdiende met.. eh... nou ja...

NANCY: Met tippele....? (*lacht*) Nou, dat klopt toch? Ik ken niet tege stil zitte. As de keuke schoon is tippel ik naar de badkamer. As die aan kant is tippel ik naar de slaapkamer. As de bedde opgemaakt zijn tippel ik naar de supermarkt. Dan weer naar de keuke voor het ete, de afwas en ga zo maar door.... Van de vroege morge tot de late avond tippel ik me wezeloos.

FRANK (*lacht bulderend*): Hahahaha!! Die is goed... (*wijst naar Stein*) En jij dacht dat ze... (*valt lachend in een stoel en vliegt met 'n schreeuw van pijn weer overeind*) Au!! Au!! M'n steenpuist!!

STEIN: Net goed! Dat is je straf!!

FRANK: Dus.. eh.. we moesten het maar met haar proberen?

STEIN: Ja natuurlijk. Of wou jij me al het extra werk alleen op laten knappen?

FRANK: Keetje, je bent aangenomen. (*steekt de hand uit*) Ik ben Monster... Frank... en Stein, (*maakt een achteloos gebaar naar Stein*) m'n vrouw.

NANCY (*angstig*): Ojee, dus toch?? Ik zag op het naambordje op de voordeur dat hier het monster Frankenstein woonde. Ik dacht nog: Gut wat 'n lugubere grap. Maar 't is dus écht waar?? (*verzucht*) Lieve help, waar bin ik nou in terecht gekomme? (*tot Frank*) Ik heb 'n paar films van u gezien meneer, en ik vond ze knap griezelig. Neem me niet kwalijk, maar dan wil ik toch maar liever ergens anders werke... 't Is mijn hier te link. (*naar de deur achter*) Goeiemiddag.

FRANK (*weerhoudt haar*): Maak je geen zorgen Keetje, er overkomt jou niets. (*lacht*) Zie ik er uit als het monster Frankenstein?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto